

Симона Николова и Бојан Трифуновски

КУЦА КУКИ

Илустровали

Иванчо Николов и Владимир Здравески

Превела

Ирена Јовановић

■ Laguna ■

Био је шћо лей и шарен дан. Да, шарен, зашћо шћо је маїчна
шума врвела од цвећа свих моїућњих боја. Било је црвених,
наранџасћих, розе и – моїјих омиљених – жуїјих цвеїова.
Дан као сїворен за жмурке. Док смо се скривали, Боби, Лео,
лењивац и ја смо наишли на нешћо неочекивано...

Добро смо знали да ће лењивац дуго бројаћи
и имали смо сасвим довољно времена да
се сакријемо, али смо из навике ђожурили.
Одједном сам чула како нешто цвили...

Триииии

„Триииии“, бројао је лењивац.

Ошрчала сам до жбуна одакле је дойирао шужан звук.

Полаааааако сам га разгирнула и уљегала најслађа
два ока на целоме свећу.

- Што ђлачеш, мала куцо? - ђишала сам.

- Ђурио сам леђириће и онда... више нисам знао ђде сам.

Мама ме сад сиђурно ђражи - кученце је одђоворило.

- Пеееееђ - и даље је бројао леђивац.

- Зашто си ђрекинула ђру? - Боби ме је ђуђишо ђђишао.

Пееееет

